

gaard, som var os betroet. Vi glemte ikke at paalægge dem deres Pligter efter Skriftens Regel og Rettesfor.

Det var os klart nok, at de som Regel aldrig blev lønnet efter Skriftens Ord, der jo netop om en aandelig Arbejder faar fast, at han er sin Ven værd faa en anden anden Arbejder.

Da nu, naar de begynder at vende hjem fra Arbejdsmarken med skæppe Sønder og vaklende Knæ, har vi ikke andet at byde dem til Aftagning end den gamle Trøst: „Gaa bort med Fred, værme eder og værme eder.“

Andet er det, at de som kommer til Sandheds Erfendelse. Den ene efter den anden har læst og daa-freuet os vort Skibbrev. Man er vitt temmelig enge om, at vi som Samfund skulder vore Præster, som flest sig op i et selvforagende Arbejde paa at faa de aandelige Ting, faa megen Hæst i det timelige, at de ikke skal behøve at luffe for Prødet paa deres Vandring mod Graven.

Da hois den Erfendelse er alvorlig og oprigtig, vil den nok seere os videre, faa vi kommer over fra Ord og til Handling.

Men der er et Par Ting, som maatte vi hindre den Sag, hois ikke vi passer paa.

Der er jo Hare for, at vi ikke skal kunne finde paa, hvorledes den Sag kan ordnes, og at vi saa skal bruge det som en Undskyldning. Eller ogsaa er der Hare for, at vore mange Samfundsejere i Aften skal tjene som vor Undskyldning. Dette sidste tager sig jo en hel Del bedre ud end det første. Men i Grunden er det jo det samme, hvad enten vi lader Skibsbrevet gaa op i hellig Aæres Tæppe eller vi lader det forbinde i Maadtilhæng. Den Son, som lader Hader og Moder lide Kød, fordi han skal undvilde sin Krogegaard, er vel ikke et Haar bedre end den, som lader sine gamle i Stiften, fordi han kan ikke paa blive enig med sin selv om Maaden at hjadde dem paa. Venge to kan de ogsaa gerne komme til at opløse sig foran om den lille, som lavede et Trug, hvoraf Hader og Moder skulde hvide, naar han blev stor. Thi hois Mennesket laar, skal han og heste, naar det freuet. Og det er betegnende nok, at det netop er freuet med Hensikst paa Formanningen til at dele alt godt med Ordets Forkyndere. Det gælder den enkelte, men det gælder ogsaa Samfundet. Mon vi ikke har høstet noget allerede af vor Pligtforholdsmesse over for vore gamle Præster? Mon ikke Udbytte til Smalfojt og har Baffe har strammet nogle fra at gaa ind i det Arbejde og hindret andre i at ofre sig helt i den hellige Sags Tjeneste? Jo, mon ikke?

en halv Dags Tid længere, inden Patienten blev bragt til Rigshospitalet. Ved Ankomsten hertil var hans Feber saa høj, at der ikke kunde være Tale om Operation, og et Par Dage senere skiftede Livet ved Løben.

Skaffen er bleven udslægt omtrent i Bladene, og Fru Mose har i stærke Udtryk freitiseret Prof. Christian Jensen, fordi denne havde afslaaet hendes Anmodning om at lade Patienten være under Doffigt Dag og Nat, samt i det hele havde været lig og atvivende overfor hende.

A. K. Mose, der blev godt 50 Aar gammel, var født paa Vejeleognen. Forinden Gustaven overlevede han af sin Son, der har været associeret med ham i Autonomiforretningen.

Doenstaende Meddelelse er fra „Rosvæn“. Jeg skal bemærke til den, at Mr. Mose var ikke „Altaffær og Bømetter“ i Chicago men Gasmeier, og han var barnefødt ikke paa Vejeleognen men paa Engen ved Lemvig.

Der til Pastor J. J. Svibjergs Hustru, og hans Enke er Søster til Pastor J. Oerfen, Council Kluffis, Ia. Forinden den omtalte Son, havde de i deres Høftelskab to Børn, der begge døde i deres Barndom i Chicago.

J. M. Hansen.

Bort Modersmaal er dejligt.

Det var den Sags, vi fantes saa vel om, og jaang saa meget, da vi var Børn og opholdt os derjemme i vort skønne Fædreland Danmark, og jeg er temmelig sikker paa, at de fleste Danfæere synes, det er dejligt, selv om de har høit Vejlyghed til at lære andre Tunge-maal. Jeg for min Part har altid ment, at „det har saa mild en Klang.“

Nu gaar der jo Rygter om, at vort Børneblad skal „moderniseres“, og jeg tillader mig derfor at fremkomme med et Par Bemærkninger om, hvad min ringe Mening er om den Sag. Høis Børnebladet skal triffes halvt paa Dansk og halvt Engelsk, frøgter jeg for, at det bliver Nær for det. Hvis det laves om, vil det miste alt det tiltrækkende, som breder sig over det vridige lille Blads Udseende og Indhold. Og hvor vil Skuffelsen ikke blive stor i mange Hjem, hvor mangel en gammel Bedstemoder, med inderlig Vængsel venter paa det lille friske Blads Ankomst, og hun saa finder ud, at hun er ude-luffet fra at læse Galoparten. Da der er mangel en Moder, som kun har været i Landet en kort Tid, og saa hun finder i Børnebladet en far Ren, hvoraf hun daglig fanfer gode Ting at fortælle sine smaa og underholde dem med, naar de spørger: Na, Mor, vil du ikke nok fortælle en lille Historie?

Ja, ogsaa hun vil blive skuffet, naar hun finder ud, at hun kun fortaaler Galoparten, og saa er der Børnebladets Vejere i Danmark, hois vil de sige? Nej, lad os holde os til det danske Sprog, saa længe vi kan, og det er der nogle, som af Røis-gholdighed ikke giver deres Børn Døbragelse paa Modersmaalet, saa er der sikkert gode Lutherke Blade at faa paa Engelsk for faadanne, og lad ikke Mængden lide for de enkelte.

Send en Markgæng af „Børnebladet“ til de smaa Venner i Danmark. Der er saa mange af dem, der høier saa lidt om Jesus.

En af de unge i Coulter, Iowa.

Mrs. J. S. Hansen.

Døen, Nebr., døde den 16. Maj. Hun var kun 54 Aar. Hun var faldet under et Ulykke, da hun var paa vej til St. Joseph. Hun var en meget god og from Kvinde, og hun efterlod sig en stor Familie.

Marts 1883 kom hun til Amerika, hvor hun opholdt sig i Lincoln og omkring Døen. Den 29. Marts 1884 blev hun grebet af A. S. Hansen. De levede i Lincoln til 1902, hvorefter hun og hendes Mand flyttede til Døen, hvor de siden har boet. Hun efterlader sig Mand, Sønnen Laurits og Dørene Anna og Erna.

R. R. Andersen.

Fra Laurens, New York.

Nu er vi kommen saa langt, saa vil jeg sige: Nu har vi begyndt! Vi har nu dannet en Menighed, som hedder Mathias danske ev.-luth. Menighed i Laurens, N. Y. Den er kun lille, lidt over 60 Sjæle. Det er jo ikke meget, men dog, naar vi læser Mærkeretningen, saa ser vi, at der er ikke saa faa i Samfundet, som er endnu mindre; det er jo ogsaa saadan som Regel, at det gode faas i Juaa Væffer. Og godt begyndt er jo ikke saa galt endda. Det er da ikke for Selofors, men Herren Skal have Heren. Vi er lidt af et helligt Samfund.

Vi haade selvfølgelig ogsaa her noget af en Smidring. Vi haade jo lidt Modstand — og det endda fra to Sider, saa vi blev i den forstaa og lutherk Kirke. Men nu er vi, som vi er, og vi har Sandhedsfæle og Gudstjeneste hver Søndag Formiddag; og vi er her som Regel alle. Det er en af de gode Ting, som giver haade Haab og Mod.

Vi har nylig høit Konfirmation, 10 unge blev konfirmeret og afsløede den gode Befendelse for mandge Vidner. Sandelig en Høitidssag for en lille Menighed. Og saa sig vi dannet en Ungdomforening med nogle og tolv unge i, og vi har faa Ungdomsmøde i Kirken hver Tirsdag Aften.

Jeg vil med det samme fortælle, at vi til en del Gode af en eng. luth. Menighed, som haade indført „Individual Cups“, og da de haade, der er deiligst Altet, som de ikke bringte, gav de det til os. Det var derfor lige tilpas, thi vi traengte og haade sin daarlighed Raad. Vi haade ogsaa en stor Altesang Søndagen efter vor Konfirmation. Sandelig, det er Høitidssag for os, som jo ellers lever lidt for os selv og har endnu ikke faaet Raad til at falde paa andre Præster. Jeg maad dog hellere fortælle med det samme, at vi da har høit Vejse af Røiser Weissmann, som paa sin Vejse omkring til de forskjellige Blade da ogsaa besøgte os. Og det var skønne Røder, vi haade, selv om det var paa Søndage, som han var her og i en traal Tid. Vi naar det nok, saa vi haade bliver jo og anerkendte, og saa bor vi jo paa en Altesang, som lidt over 100 Aar fra New York og med begge Høvedspræster af Jernbaanerne tæt forbi os altid rede til at modtage Vejse af dem, som paa en af deres Røder kunne faa Vejlyghed til at standse.

„Vi er saa, vi er Juaa, dog vi trøngt ier gaa.“

Det er noget af det, vi præder paa at henge i vor lille Menighed, thi et Missionærsbæret af den Slags, som vi har her, kan jo ikke faa let komme frem til noget stort; vi er her kun en lille Høst af Danfæ, og de fleste vil jo, som Regel er, ikke være med, og det er kun foruden vor egen Familie en Familie, som ier har staaet i en Menighed i vort Samfund, som til i Dag har sluttet sig til os; men der er ikke saa faa af dem, som nu kommer her at se paa Land i Sommer, som staa i Menigheder, og det er jo at haade, at naar de kommer her fra andre Menigheder, de da vil staa sammen med os, og det er at haade, at de, om de kommer her og høber, da vil blive saa nær ved vor lille Høst, saa de kan! Der er jo andre Stæder, hvor der kan høbes ligesaa billigt som her, og der er Agenter nok, som kan se paa Pengen og derfor ligesaa gerne vil hjælpe dem til at høbe saa langt borte, saa vi som Kirke ingen Hvide faar af dem, og de da heller ikke af os. Vil I, som kommer, ikke nok tage ogsaa dette med i Beregningen, naar I kommer.

Røven alle af de Danfæ, som er kommen herind endnu, er Smalfojt, som ikke har stort ud over det, som er udbøndigt for at holde den gaadende, og som faadanne er vor Høevne kun lille, saa vi har det lidt haardt med at faa det til at gaa i det timelige, men naar vi nu en god Høst, og det ser da helt godt ud saa langt, som vi er kommen.

Forinden en Del Foræret, Vg. Svare og Bøghøde, haade vi ca. 12 Acres med Kartofler, hvor vi aslede ca. 2500 Bu, men da Veisen sidde Mar var ualmindelig lav, blev Røttingen iagelig ikke faa stor, som beregnet. Sidde Sommer, 1914, lafte jeg en Aarnt paa 205 Acres 2 Mil fra Station for ca. 84000 og overtog den sidde Efteraar, og jeg var 8 Dage efter Overtagelsen budt \$500 Dollars i Røretjeneste paa den. Det var jo let at tjene disse Venge, men jeg aflye alligevel Tilbudet, da jeg mente, jeg kunde gøre bedre Røretjeneste ved at beholde den i hvert Fald forløbig.

Med Hensyn til, hois der kan anlæs paa Landet her, da er dette naturligvis meget forfælligt, alt efterkom Farmene er behandlet til, men som Gennemsnit kan vi betragte \$35 Bu. for Svare, 25 Bu. for Bøghøde og et Par Hundrede Væhls for Kartofler; paa bredrene Farme anlæs betydelig mere.

Landet her er vel noget daffet, dog ikke værre, end at det med Løder lader sig dyrke. Almindelige og her er ganske fortræde, faa vi asler sin og megen Træbrug, og vi faar som oftest rigtig Regn om Sommeren. — Vi er nu ca. 40 høit Danfæ heromkring Mount Vifion og Laurens — to Røvstationer i Østego Co. — og der kommer stadig flere til, og efterkom Høst, der kommer fra Vest, fortæller om Forholdene der, hvor dort det er at rejse for sit liv i tale om at høbe, fan jeg godt fortælle, at en Del vil høbe med Vi for at faffe sig et selvstændigt Hjem paa lempelige Væifaar, og Farmene her er billige, de fan som oftest høbes for ringere end Bøgningsernes Værdi. Mange vil maaffe hvide, naar de læfer dette og tro, at det er en Døerdrivelse, men det er det ikke, og Aarlagen dertil er simpelthen den, at det er meit ældre Farmere, der hvide med Farmene, og de fan ikke faa Arbejdet udført, som det burde og skulde, da den opvoffende Ungdom ier til Vøerne, hvorfor de (Farmere) ier sig nøbagede til at høbe. Vi Landet her er ierget i de godt 2 Aar, jeg har været her, er en Rødsgerning, og at det sikkert vil høbe betydelig endnu, har jeg betragtet som givet.

Ser findes dansk Kirke og en Væge af Dansk Broderlamfund. Studie disse Linier blive lært af høle, som af een eller anden Grund er uutilfede de af Forhold, hvorunder de nu lever og tænker paa at rejse til N. Y. Stat, da vil jeg tilraade dem at rejse til Væder, hvor der allerede er høit Danfæ; derved tror jeg, de gaadner sig selv meit og dem der allerede er høit, begrændt i, at Sandhedsforholdene her er noget forødede, hvorfor der vil være stærk Trang for Sammenflutning til Gavn for den enkelte som for det hele.

Brev fra en dansk Landmand i New York Stat.

Nedenstaende Brev taler for sig selv, og jeg anker blot at bemærke, at D. Hillersborg, fra Struer i Vædshøst, er en færdig Alting og Døgtig ung Mand, lige vel anset af Danfæ og Amerikanere, han har arbejdet med eller for, og er almindelig anset som en dødigt Landmand og paalidelig Mand.

J. Mødenbauer, Albany, N. Y.

Fra New York Stat.

For ca. 3 Aar siden kom jeg tilfældig til hjemme i Danmark at læse en Artikel i et eller andet Ublad — jeg husker ikke nu høit — af min Landsmand Mr. J. Mødenbauer, Missionær i „Department of Agriculture“, Albany, N. Y., hvori Forødelene var at høitsette sig i New York Stat fremfor at høbe de vækfige Stater skildredes. Denne Artikel tillalte mig i høle Grad ved sine fornuftige Grunde og værnede sig faaledes i min Vædshøst, at jeg, der den Gang var stærkt inde paa at rejse til Amerika, besluttede at stoppe i New York Stat, da min Vællutning endelig modnedes helt; fordi jeg ogsaa retonerede som saa, at jeg altid kunde rejse Vest, hois jeg fandt Forholdene mindre tilfredsstillende i Øst.

Jeg haade imidlertid glemte Mr. Mødenbauers Raad og Adressfe, men ved Samtale med en Dansk-Amerikaner paa min Hjemegn, der kendte ham, og som omtalte ham i rofende Vænding som en Mand, jeg trogt funde stole paa, som jeg atter paa Sporet og kendte ham et Brev om Efteraaret 1912, hvori jeg forklarede ham min Stilling og min økonomiske Forhold, der i Værentes bemærket var mindre tilfredsstillende. I hurtig Genfæng forklarede M., at jeg ikke skulde være bange for at rejse hertil. Efter at have brevveflet med ham et Par Gange rejste jeg i Foræret 1913 og blev i N. York med ualmindelig Effkørdighed modtaget af M., som tillige hjalp mig til Kette i de for mig ukendte Forhold og anbefalede mig at rejse til Laurens i Østego County, hvor der allerede den Gang var høit nogle faa Danfæ. Jeg gjorde, som jeg blev tilraadet, og lad mig tilføje, at jeg ikke har fortrudt det siden.

Jeg der af mine tidligere nævnte økonomiske Grunde var høvitt til at tage fat paa „hvad som helst“, jif vor lille Høst, saa de kan! Der er jo andre Stæder, hvor der kan høbes ligesaa billigt som her, og der er Agenter nok, som kan se paa Pengen og derfor ligesaa gerne vil hjælpe dem til at høbe saa langt borte, saa vi som Kirke ingen Hvide faar af dem, og de da heller ikke af os. Vil I, som kommer, ikke nok tage ogsaa dette med i Beregningen, naar I kommer.

Røven alle af de Danfæ, som er kommen herind endnu, er Smalfojt, som ikke har stort ud over det, som er udbøndigt for at holde den gaadende, og som faadanne er vor Høevne kun lille, saa vi har det lidt haardt med at faa det til at gaa i det timelige, men naar vi nu en god Høst, og det ser da helt godt ud saa langt, som vi er kommen.

Jeg burde maaffe og/aa fortælle, at vi har Skøindemøder en Gang i Maanedens omkring i de forfællige Hjem. Den Slags Ting har jo sin gode Side, men det er her som flere andre Stæder, at det er ikke rigtig fortraadt, hvor godt det er og dog, vi er i Arbejde — og Herren Skal have Tak for hois det er naact, og saa vil Fremtiden jo vife, hois der fan naas i de forfællige Ørene af Arbejdet, som er begyndt.

Vi har som Menighed anset om Døtagelse i Samfundet, og nu vil det jo faa vife sig, om det fan blive, som vi anfer og haaber — til Trods for, at vi ikke sender en Delestat. Vi tror ikke at haade Raad til det i dette Aar, hois faa næste Aar vil bringe, ved vi jo ikke endnu; men kommer Tid, kommer Raad!

Saa vil jeg slutte med en kærlig Høst til alle, som fan glædes med os, og vil slutte med at sige: Lad mig faa vide, naar I kommer for at høbe eller til Hjem; her er nok af gode Vejlygheder for dem, som ikke ser for høit.

Eders Broder, A. Kirkegaard.

Starck Pianos advertisement. Includes image of a piano and text: "You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory", "30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME", "Save \$150.00 or More", "Easy Payments", "20-Year Guarantee", "2nd Hand Bargains", "Starck Player-Pianos", "Free Music Lessons", "Catalogue Free", "P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill."

Ben Hur advertisement. Includes text: "Just received WALLACE MEMORIAL EDITION Ben Hur", "A fine new edition of this great book in substantial cloth cover with illustrations of the principal events of the story on fly leaves and cover. With portrait of Author. 560 pages. Full library size. Clear print. Our price now only 75 cents postpaid.", "Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr."

Hvad er Kristendom. Includes text: "Hvad er Kristendom. En kort Fremstilling af Den kristne Troslære af L. C. Petersen. Pris indbunden \$1.00.", "Et er en klar Bog. Der er ikke gudelig Snak og Talemaader at finde i den; men i korte, klare, knappe Sætninger fremstiller den den kristelige Lære.", "Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr."

Den Indre Missions Historie. Includes text: "Louis Blauenfeldt: DEN INDRE MISSIONS HISTORIE.", "Et Festskrift i Anledning af Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmarks 50-Aars Jubilæum. Med mange Billeder. Pris indb. \$3.00.", "Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr."

Richard Baxter: DE HELLIGES EVIGE HVILE. Includes text: "Richard Baxter: DE HELLIGES EVIGE HVILE.", "Oversat fra engelsk efter Baxters i 1649 udgivne „the saints' everlasting rest“ af C. Place. Med Forfatterens Portræt. Pris indbunden i Læderbind, komponeret af Poul Stefensen, \$2.00.", "Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr."

FRU HEMPELS KOGEBOG. Includes text: "FRU HEMPELS KOGEBOG.", "En økonomisk Husholdnings Kogs- og Syltebog. 289 Sider. Trykt paa godt Pair med store, klare Typer. Af Forfatterens Forord hidsættes følgende: „Naar jeg har samlet denne Haandbog for Husholdere, er det ikke fordi, det er noget nyt, der her fremkommer; men i de ikke faa Aar, jeg har beskæftiget mig med den huslige Gerning, har jeg samlet og opskrevet hvad nyttigt, sparsommeligt og godt, jeg har prøvet og erfaret.“

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

A. R. Mose død.

Tidligere Vigtæffer og Bøgmeier i Chicago, A. R. Mose, der for en Del Aar siden søgte sin Røretning og hervoerende Gjenkomme og slog sig ned i Danmark, hørte som Proprietær i Arbejden af Høevne-havn, senere som Automobil-Grøstferer i København, er fornylig afgaaet ved Døden under sørgelige og uhøvedige Omstændigheder. Mose var i Begyndelsen af April bleven indlagt paa Prof. Riggo Christiansens Røvøvelinik paa Lille Strandvej i København. Hans Sgdom diagnoseredes som en ond-artet Kæretfistul i det ene Aar, og der var Tale om at overflytte ham til en kirurgisk Afdeling paa Rigshospitalet. Imidlertid henlaa han i høt Feber, og paa et Tidspunkt, da der ikke var Tilfegn i Sggheden, stod han i Biddelse op for at tage sin Støbrod ud af et Kladeskab, da han „vidde gaa ind i en anden Gaard, hvor der ikke var Muff.“ Resultatet blev, at han værdede Kladeskabet, og med dette over sig hængte om paa Gulvet. Det vilde sig, at han i Faldet havde brækket det ene Aar. Uden at man gav hans Sgghed Meddelelse om, hois der var set, lod man ham ligge paa Røvøveliniken endnu